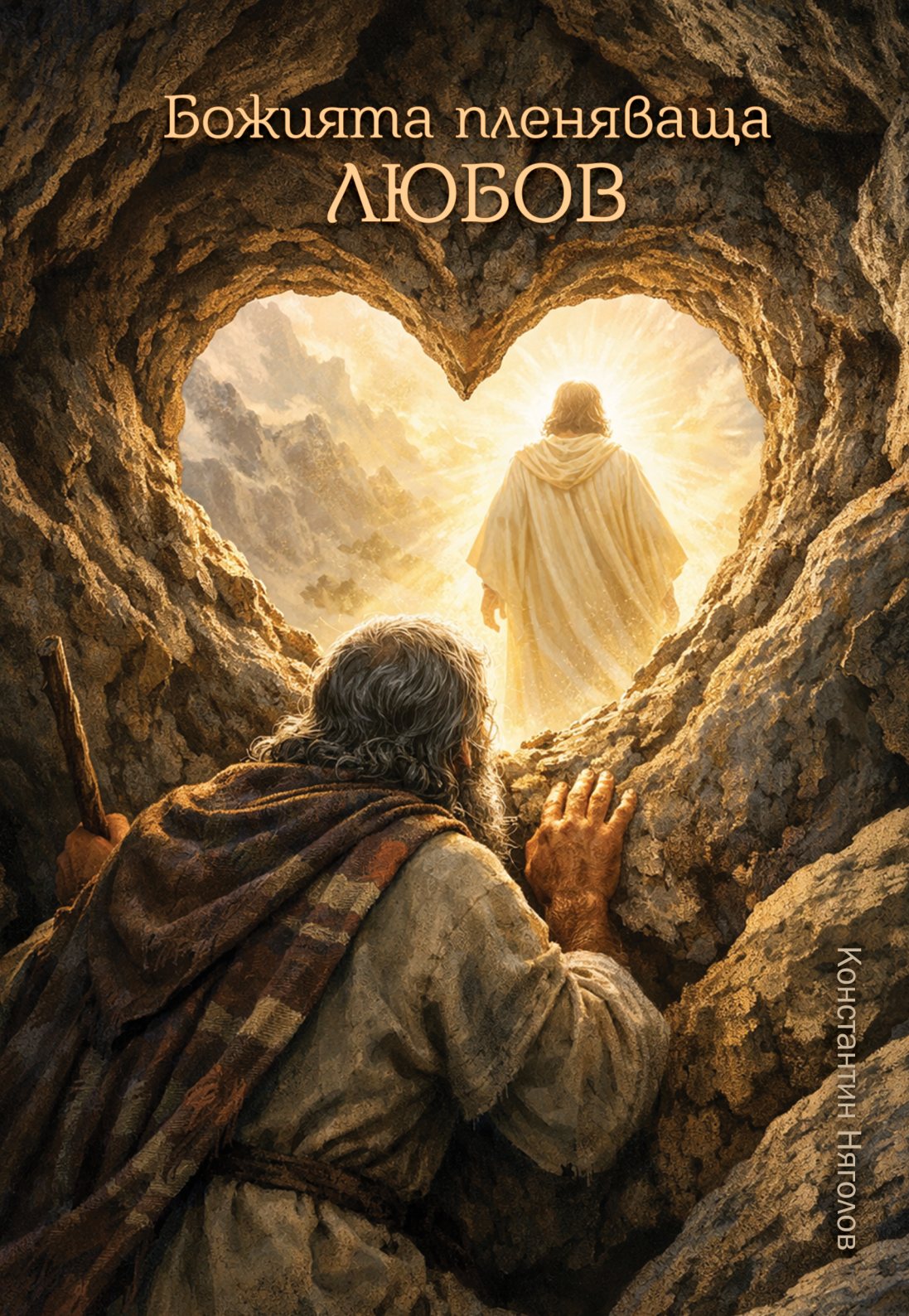

Божията пленяваща ЛЮБОВ

Константин Няголов

Божията пленяваща ЛЮБОВ

Константин Няголов

БАЩА НА ЛЮБОВТА

www.fatheroflove-bulgaria.com

2026

Думата любов на български език е само една. На гръцки обаче не е така. Съществуват три отделни думи с различно значение. Те са „ерос“, „филео“ и „агапе“. Първата включва основно сексуално привличане и е условна, променлива и силно егоистична. Втората е по-висша като включва любов към родители, деца, семейство, приятели, родина. Третата „агапе“ е най-висшата. Тя е себепожертвувателна, безусловна, непроменима и вечна, любов към враговете и към тези които ни мразят. Това е Божията любов и хората нито я разбират, нито я притежават. Изгубили са я в момента на грехопадението. Бог обаче желае и прави всичко възможно след вече 6000 години отново да я възстанови в човешкото сърце и ум, за да стане той отново „по Божий образ и подобие“ и да се завърне завинаги в царството на славата и вечността. Грехът страшно е поразил и увредил човешкия ум и представата му за Бога. Грешникът си мисли, че какъвто е той, същият е и Бог. Приписва, прехвърля – проектира своето мислене, качества, представи, преценки и отсъждания върху Твореца. Това е страшна измама и себеизмама, която води към смърт. Ето какво казва Бог на всеки грешник по въпроса:

Понеже си сторил това и Аз премълчах, ти си помислил, че съм съвсем подобен на тебе; но Аз Ще те изоблича и ще изредя всичко това пред очите ти.
(Псалм 50:21)

Защото Моите помисли не са като вашите помисли, нито вашите пътища – като Моите пътища, казва Господ. Понеже както небето е по-високо от земята, така и Моите пътища са по-високи от вашите пътища и Моите помисли – от вашите помисли.
(Исаия 55:8-9)

Защото, понеже Аз ,Господ, не се изменям, затова вие Яковови деца, не загинахте. (Малахия 3:6)

Но Бог препоръчва Своята любов към нас в това, че когато още бяхме грешници, Христос умря за нас. (Римляни 5:8)

Думата „грешници“ включва идеята и факта, че хората още с раждането си са бунтовници и с неосъзната вражда и ненавист към Бога, възникнала и предавана по наследство още от греха на Адам и Ева в Райската градина. Тази вражда означава подсъзнателно желание да се убие Бога, прекъсната връзка с Източника на живота, което е фатално и ако не настане промяна на мисленето, покаяние, (примирение) смяна на посоката, и възстановяване чрез вяра на връзката с Твореца това състояние неминуемо и сигурно по-рано или по-късно води до смърт и изгубване на вечния живот обещан на грешниците от Бога. Омразата убива! Егоизмът – грях убива! Дано всеки да се замисли и да проумее всичко това.

Ето какво е записано в Библията от апостол Павел за истинската любов:

Ако говоря с човешки и ангелски езици, а любов нямам, аз съм станал мед, която звънти, или кимвал що дрънка. И ако имам пророческа дарба, зная всички тайни на всяко знание, ако имам пълна вяра, така че и планини да премествам, а любов нямам, нищо не съм. И ако раздам целия си имот за прехрана на сиромасите, и ако предам тялото си на изгаряне, а любов нямам, никак не ме ползва. Любовта дълго търпи и е милостива, любовта не завижда, любовта не се превъзнася, не се гордее, не безобразничи, не търси своето, не се раздражнява, не държи сметка за зло, не се радва на неправдата, а се радва заедно с истината, всичко премълчава, на всичко хваща вяра, на всичко се надява, всичко търпи. Любовта никога не отпада; другите дарби,

обаче, пророчества ли са, ще се прекратят; езици ли са ще престанат; знание ли е, ще се прекрати. Защото отчасти знаем и отчасти пророкуваме; и когато дойде съвършеното, това което е частично, ще се прекрати. Когато бях дете, като дете говорех, като дете чувствах, като дете разсъждавах; откак станах мъж, напуснал съм детинското. Защото сега виждаме нещата неясно, като в огледало, а тогава ще ги видим лице в лице; сега познавам отчасти, а тогава ще позная напълно, както съм бил напълно познат. И така, остават тези трите: вяра, надежда и любов; но най-голямата от тях е любовта. (1Коринтяни 13-та глава)

Сам Исус говори за агапе любовта и с думи и с делата на живота Си по следния начин записан от евангелист Матей:

Чули сте че било казано: „Око за око, зъб за зъб“ А пък Аз ви казвам: Не се противете на злия човек; но ако те удари някой по дясната буза, обърни му и другата. На този, който би поискал да се съди с теб и да ти вземе ризата, остави му и горната си дреха. Който те принуди да вървиш с него една миля, иди с него две. Дай на този, който проси от теб; и не се отвърщай от онзи, който ти иска на заем. Чули сте че било казано: Обичай ближния си, а мрази неприятеля си.“ Но Аз ви казвам: Обичайте неприятелите си и молете се за онези, които ви гонят, за да бъдете синове на вашия Отец, Който е на небесата; защото Той прави слънцето Си да изгрява и над злите, и над добрите и дава дъжд на праведните и на неправедните. Защото, ако обичате само онези, които обичат вас, каква награда ви се пада? Не правят ли това и бирниците? И ако поздравявате само братята си, какво особено правите? Не правят

ли това и езичниците? И така, бъдете съвършени и вие, както е съвършен вашият небесен Отец. (Матей 6:38-48)

На това грешника веднага ще отговори:

... Тежко е това учение и кой може да го слуша?
(Йоан 6:60)

Да, тежко е за поражения от греха адамов ум на хората, но следването му е единственият начин за спасение от греха и вечната смърт. Това човек не може да извърши със собствени сили, но само с Божията помощ и преобразяващата ума сила, чрез Божия Син Исус Христос.

Апостол Павел заявява:

За всичко имам сила, чрез Онзи, Който ме подкрепя. (Филипяни 4:13)

Това важи за всеки човек. Исус казва:

... защото отделени от Мене не можете да сторите нищо. (Йоан 15:5)

Когато човек е невярващ и отделен от Бога, но дори и вярващ, но неразбиращ и непознаващ ненасилственият и любящ характер на Отец, разкрит съвършено от Сина Христос той върви в погрешна посока и не може да се преобрази правилно (по Божия милостив и любящ образ и подобие „от слава в слава“) и рискува спасението си. Една вярна поговорка гласи: „Когато гледаш, или с какъвто се събереш такъв ставаш.“ Ако се събереш с жесток, бунтовен и зъл човек и ти ставаш такъв. Ако общуваш с кротък, милостив, и любящ приятел и ти ставаш като него. Ако мислиш, че Бог е жесток и наказва със смърт всеки грях (каквото е внушил Сатана) и ти ставаш такъв и по същия изкривен начин започваш да съдиш другите. Това е Сатанинският характер и неговата наказателна и омразна на Бога

правосъдна система. Бог казва: „... **ти си помислил, че съм съвсем подобен на тебе...**“ (Псалм 50:21) и още „**Защото Моите помисли не са като вашите помисли, нито вашите пътища – като Моите пътища, казва Господ.**“ (Исая 55:8)

Само ако постоянно гледаме образа – характера на Исус можем да се преобразим като Него (с ум и характер Христов) и да станем годни за Божието царство на славата ненасилието и вечността. Ако гледаме, следваме и копираме грешни човеци няма да стигнем до небето. Апостол Павел е казал Кого да гледаме и следваме като наш пример:

А ние всички, с открито лице, като в огледало, гледайки Господната слава, се преобразяваме в същия образ, от слава в слава, както от Духа Господен. (2Коринтяни 3:18)

... нека тичаме на очертаното пред нас поприще, като насочваме своя взор към Исус, Начинателя и Завършителя на нашата вяра, Който заради предстоящата Нему радост издържа кръст, като презря срама, и седна отдясно на Божия престол. (Евреи 12:1-2)

Ето думите на Исус към Своя Отец преди разпятието Му на кръста:

Аз те прославих на земята, като извърших делото, което Ти Ми даде да върша... Изявих името Ти на човеците, които Ми даде от света. Те бяха Твои и Ти ги даде на Мен, и те опазиха Твоето слово. (Йоан 17:4,6)

Исус съвършено е изявил името (характера) на Своя Баща пред човеците, за да прогледнат, да се покаят от извратената си представа за Бога и да се спасят. Това обаче явно е било недостатъчно за грешниците и Той е трябвало

да направи и още една последна стъпка (кръста), за да могат да повярват, че им е простено и да се спасят. Бог никога не е искал, жертви и кръв, за да прости, но не е имало никакъв друг начин да достигне и убеди човешкия увреден ум, че Той може да прости на грешника без някой да бъде наказан и без да има умилюстителна жертва.

Жертви на Бога са дух съкрушен; сърце съкрушено и разкаяно, Боже Ти няма да презреш. (Псалм 51:17)

Жертвите са от сатанинската правосъдна система имплантирана в човешкия ум още от грехопадението в Едем. Човеците са искали и са се нуждаели от това, а не Бог. Но за да ги достигне умилюстител и спаси Бог им осигурява такава Жертва. Бог не е убил Сина Си Исус Христос на кръста (както си мислят човеците) изявено от Пророк Исаия:

... а ние го счетохме за ударен, поразен от Бога и наскърбен. Но Той беше наранен поради нашите престъпления, беше бит поради нашите беззакония; върху Него дойде наказанието, донасящо нашия мир, и с Неговите рани ние се изцелихме. Всички ние се заблудихме като овце, отбихме се всеки в своя път... (Исаия 53:4-6)

Ние сме тези които е трябвало да бъдем умилюстителвани, а не Бог. Как можеш да умилюстителваш някой Който е най-милостивият в цялата вселена. Това просто е нелепо и абсурдно.

Който мисли, че Бог наказва и убива, а Христос прощава е в страшна заблуда и обвинява Христос в лъжа когато Той ясно заявява на Филип и на всеки човек:

Който е видял Мене, видял е Отца; как казваш ти покажи ми Отца? (Йоан 14:9)

Аз и Отец сме едно. (Йоан 10:30)

Както Отец възлюби Мене, така и Аз възлюбих вас; пребъдвайте в Моята любов. (Йоан 15:9)

Защото сам Отец ви любя, понеже вие възлюбихте Мене и повярвахте, че Аз от Отца излязох. (Йоан 16:27)

Така нареченият „златен стих на Библията“ ясно представя любящият характер на Отец:

Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине никой който вярва в Него, но да има вечен живот. (Йоан 3:16)

Бог е дал (изпратил) Сина Си да изяви милостивият и агапе любящ характер на Своя Отец пред човеците, а ние в безумието и глупостта си за благодарност, Го разпънахме на кръста. Всички ние сме престъпници, убийци и участници в това разпъване, което продължава и до днес. Това разпъване, не е приключило там в далечното минало преди 2000 години. С всяко неверие, с всеки един грях, всеки ден, всички ние отново и отново Го разпъваме и Той и Отец страдат неизмеримо от това, но поради несравнимата Си любов към нас продължават да търпят докато прогледнем и се покаем и спасим от греха и прекратим страшните душевни мъки, скърби и страдания на Бога и Христос. Могат ли човеците да проумеят тази истина?

Вярващите християни правят една фатална грешка като разделят Стария от Новия завет, начина на спасение, и противопоставят характеристиките на Бог Отец на Сина Христос. Те считат, че Бог е строг, жесток и наказващ, а Христос е милостив, любящ и прощаващ. Това е заблудата на адамовия внушен и поразен от Сатана ум което води към погибел. Отхвърлят Бог и Стария завет, а приемат Христос и Новия завет. Източникът обаче на любовта във вселената е Отец и Христос като Негов Единороден Син видимо с

живота си е изявил тази любов пред човечите. В по-горе посочените стихове това се вижда ясно.

Едно пояснение по въпроса относно правосъдието в Стария завет:

В него има много истории (които и днес са „камък за препъване“ на християните) и изрази в които се казва, че Бог наказва и убива враговете и нечестивите човечи. Това е специален начин на изразяване и е способ (на огледалото – Яков 1:23) с което да изрази човешкия, а не Божия характер и правосъдие. Човекът е трябвало да бъде достигнат в неговото трагично духовно състояние и изопачен (наказателен и въздаващ) начин на мислене относно какво е правосъдие. В ума му е Сатанинската и адамова наказателна правосъдна система, а не Божията. Бог се е снишил на нивото на грешника, за да може той да Го последва и постепенно умът му да бъде просветлен от Духа и доведен до Божията милостива и прощателна правосъдна система и агапе любов изявена видимо от Божия Син Исус Христос.

Сам Бог казва:

Затова Аз им дадох повеления, които не бяха добри, и съдби, чрез които не щяха да живеят. (Йезекиил 20:25)

Апостол Йоан е записал:

Защото, нито Отец не съди никого, но е дал на Сина да съди всички. (Йоан 5:22)

А как съди Сина?

Исус каза: И Аз не те осъждам; иди си, отсега нататък не съгрешавай вече. (Йоан 8:11)

А Той се обърна и ги смъбра; и рече: Вие не знаете на какъв сте дух; защото Човешкият Син не е до-

шъл да погуби човешки души, но да спаси. (Лука 9:55)

Бог Отец и Синът Му Христос са със съвършено еднакви, ненасилствени, любящи и себепожертвователни характери. Между тях няма никаква разлика. Разликата присъства само в изопачените от греха улове на грешните човеци. Борбата започнала още в Едем е за възстановяването на ума от това погрешно и погубващо грешниците мислене. Тази отрова е инжектирана в умовете на Адам и Ева от Сатана и поражда и трови потомците им и до ден днешен. Спасението се изразява в детоксикацията – възстановяването на човешкия ум от тази убийствена и самоубийствена измама и заблуда, която може да се извърши само от и чрез Исус Христос.

Ето, Библейски старозаветни текстове, които недвусмислено и ясно говорят за Божията милост и вечна и непроменима агапе любов:

Господ ми се яви отдавна и рече: Наистина те възлюбих с вечна любов; затова продължих да ти показвам милост. (Йеремия 31:3)

Славете Господа, защото е благ, защото Неговата милост е вечна. (Псалм 107:1)

В Псалм 136 изразът „**Защото милостта Му трае довека**“ е повторен 26 пъти.

Защото Господ е благ; и милостта Му трае довека. И верността Му из род в род. (Псалм 100:5)

Хвалете Господа, всички народи; славословете Го всички племена; защото милостта Му към нас е голяма. И верността Господна трае до века. Алилуя. (Псалм 117)

На молбата на Мойсей Бог да му покаже славата Си

Той отговаря:

Тогава Мойсей каза: Покажи ми моля, славата Си.
(Изход 33:18)

А Господ му каза: Аз ще сторя да мине пред тебе всичката Моя благод и ще проглася пред тебе Името Йехова; и ще покажа милост към когото ще покажа, и ще пожала когото ще пожала. (Изход 33:19)

Божията слава е Неговият милостив, любящ и нена-
силствен характер!

Господ замина пред него и прогласи: Господ, Гос-
под, Бог жалостив и милосърд, дълготърпелив,
Който изобилва с милост и с вяност. (Изход 34:6)

Вкусете и вижте, че Господ е благ; блажен оня чо-
век, който уповава на Него. (Псалм 34:8)

Бог никога и никого не насилва, не убива и не отнема
човешки живот, както си мислят болшинството от христи-
яните:

Защото е неизбежно ние да умрем и сме като вода,
разляна по земята, която не се събира пак. А и Бог
не отнема живот, а изнамира средства, така че из-
гнаникът да не остане отдалечен от Него. (2Царе
14:14)

Бог никога не се променя и никога не нарушава Своя
закон – характер. Напълно невъзможно е Той да убива и
да нарушава собствената Си заповед: „**Не убивай!**“ Това
е толкова нелепо, обидно, извратено и абсурдно. То при-
съства само в човешкия увреден и покварен от греха ум.
Няма как Бог да е агапе любов и в същото време да убива.
Това е шизофренично и оксиморон – взаимно изключва-
щи се понятия. Дано повече хора да го проумеят и да се

покаят за това си унижително за Бога и ужасяващо и самоубийствено свое мислене.

Грешниците не осъзнават, че Божията правда няма нищо общо с човешката. За тях (включително и за християните) справедливост означава наказание и въздаяние. Това е сатанинската правосъдна система вложена в ума на Адам и Ева още при грехопадението. Божията правосъдна система, правда и правосъдие се изразява в прощение. Тези две системи са противоположни – в конфликт, и това не се проумява от грешните човеци и до ден днешен. При Бога любовта и правдата са в единство и съвършена хармония:

Милост и вяност се срещнаха. Правда и мир се целунаха. (Псалм 85:10)

Точно тази старозаветна и вечна истина беше изявена от Исус Христос висящ на кръста! Няма ли най-после човечеството да прогледне, да осъзнае това и да се покае?

Познаваш ли Бога? Познаваш ли истинският Му характер? От това зависи спасението ти и вечния живот. Дано всеки като Йов най-после да каже:

Слушал бях за Тебе със слушането на ухото, но сега окото ми Те вижда; затова се отричам от думите си и се кая в пръст и пепел. (Йов 42:6-6)

Библията чрез възлюбения ученик Йоан и апостол Павел заявява:

Виждете каква любов ни е дал Отец, да се наречем Божи деца; а такива и сме. Затова светът не познава нас, защото Него не позна. (1Йоан 3:1)

Но Бог препоръчва Своята любов към нас в това, че когато още бяхме грешници, Христос умря за нас. (Римляни 5:8)

А това е вечен живот, да познаят Тебе, Единия истинен Бог, и Исуса Христа, Когото си изпратил. (Йоан 17:3)

Възлюбени да любим един другия, защото любовта е от Бога; и всеки който люби, роден е от Бога и познава Бога. (1Йоан 4:7)

Който не люби не е познал Бога; защото Бог е любов. (1Йоан 4:8)

Можете да прочетете още книги по темата
БЕЗПЛАТНО в сайта ни:

www.fatheroflove-bulgaria.com

Божията пленяваща ЛЮБОВ

В тази малка брошурка чрез Словото на Библията е представена Божията любов, която няма нищо общо с човешката. Хората имат напълно изкривена и изопачена от греха представа за Бога и гумата, и понятието любов. Апостол Павел е записал следното:

„Понеже събаряме помисли и всичко, което се издига високо против познанието на Бога, и пленяваме всеки разум да се покорява на Христос.“ (2Кор. 10:5)

Оръжието което събаря погрешните помисли и пленява всеки разум е Божията несравнима и себепожертвователна агапе любов. Апостол Йоан е неспособен да я опише с думи или да я измери, а само казва:

„Виждете каква любов ни е дал Отец, да се наречем Божи и деца; а такива и сме“ (1Йоан 3:1).

Молитвата ми е всеки, който прочете написаното в тази брошурка, да бъде пленен от Божията удивителна любов и умът и сърцето му да бъдат привлечени към Бога за спасение от греха, страданията и смъртта, за да се преобрази от същата тази Любов за спасение и вечен живот.

БАЩА НА ЛЮБОВТА